

[Himmelstrup.]

i § 4 omhandlede Bemyndigelse til at yde Garanti for Laan udvidet saaledes, at der ogsaa kan ydes Støtte til Overtagelse af større Leverancer til Indlandet, er det, fordi der ved forskellige Lejligheder har været Ønsker fremme om Opnaaelse af Støtte til Bygning af Skibe for dansk Regning.“

Saa føjer Ministeren til som en Art Anhang til dette primære:

„ligesom man har skønnet det ønskeligt at faa Mulighed for at yde Støtte f. Eks. ved Overtagelse af store Leverancer til Indlandet paa Lokomotiver, Motorvogne, Jernbanevogne o. lign. eller ved Levering af store stationære Anlæg f. Eks. Dieselmotoranlæg til Elektricitetsværker, Forbrændingsanstalter o. lign. Udvalgets Spørgsmaal“ — saaledes konkluderede Ministeren altsaa sit Svar — „maa herefter besvares derhen, at det ommeldte Garantibeløb helt eller delvis kan anvendes til Bygning af Skibe, men at Bestemmelsen ikke i første Række er tænkt at skulle finde nogen udstrakt Anvendelse med Hensyn til Bygning af Skibe, idet Beløbet er for lille hertil.“

Jeg har tilladt mig at citere saa meget af denne Skrivelse, fordi det, som det vil fremgaa af de Særbemærkninger, vi har gjort, og saaledes som ogsaa Ordføreren for Fler-tallet nævnte, disse Spørgsmaal og denne Svarskrivelse ikke er blevet optrykt i Betænkningen. Jeg maa tilstaa, at jeg finder, det er en besynderlig Fremgangsmaade, og jeg tror ikke, man inden for Udvalgsarbejde skal komme ind paa dette, at man nægter et Mindretal at faa optrykt i Betænkningen de Spørgsmaal, som Udvalget som Helhed har stillet til Ministeren, og de Svar, som Ministeren har givet derpaa, ganske uanset hvad Spørgsmaalene og hvad Svarene indeholder.

Jeg har altid været af den Tro, at under Udvalgsbehandlingerne skulde man snakke sig til Rette om den Slags Ting. Det er maaske rigtigt, at et Flerstal har i sin Magt at bestemme, hvorledes en Betænkningens Omfang skal være; men paa den anden Side har det vistnok altid været Coutume, at man snakkede sig til Rette om det, og at Mindretallet havde en meget bred Margin i saa Henseende. Hvis man kommer ind paa det modsatte, tror jeg, man er inde paa et Skraaplan, som det ikke er klogt og rigtigt at komme ind paa.

Jeg mener af dette Svar fra den højtærede Minister at kunne udlede, at Ministeren har søgt denne Udvidelse af sin Garanti-

bemyndigelse netop for i givet Tilfælde at kunne yde Garanti for Bygning af Skibe paa danske Værfter til danske Rederier. Vel ser jeg, at Ministeren modificerer det ved at sige, at den ikke i første Række skal anvendes dertil, ikke skal finde udstrakt Anvendelse dertil; men hvem siger, at Ministeren ikke forandrer Anskuelse i Løbet af ganske kort Tid, saaledes at han saa netop anvender det paa dette Formaal? Og det er det, vi fra vor Side har været bange for, fordi vi ved, hvilken Uenighed der har været mellem den højtærede Minister og Dansk Dampskibsrederiforening om hele dette Spørgsmaal.

Det er ikke nogen ukendt Sag — og det ses ogsaa af de Skrivelser, vi har faaet oversendt til Udvalget fra Dansk Dampskibsrederiforening, og som er stilet til Handelsministeren og er kommunikeret Søfartsministeriet, nogle af dem ogsaa Udenrigsministeriet —, at man fra Dansk Dampskibsrederiforening Gang paa Gang har advaret meget stærkt imod at komme ind paa den Praksis, fordi man derved kaster et Skær af Statssubvention over den danske Skibsfart, et Skær, som man ikke mener fra Skibsfartens Side at kunne taale, netop med den Placering, den har i det internationale Fragtmarked, og med de Tendenser, som findes navnlig i England til at gennemføre Foranstaltninger, hvorved man forbedrer britisk Skibsfart for britiske Skibe.

Det er det, som er det besynderlige, at man i England i Virkeligheden sysler med Tanken om at vende tilbage til den Beskyttelse for den britiske Skibsfart, som fandt sit Udtryk i den gamle Navigationsakt, der blev ophævet i Midten af forrige Aarhundrede. Det er det, man tænker paa at vende tilbage til over for de Nationers Skibe, der blot har et Skær af at være statssubventionerede; og det er derfor, Dansk Dampskibsrederiforening har forsøgt paa alle mulige Maader at forhindre, at noget saadant kunde komme til at foreligge.

Dansk Dampskibsrederiforening henvendte sig ogsaa til Udvalget i en Skrivelse af 19. Marts, hvori man meget stærkt fra-raadede dette, og medsendte en Henvendelse, som man i Midten af Februar Maaned havde rettet til Formændene for de fire store politiske Partier her paa Rigsdagen, dengang da Handelsministeren bestræbte sig for at indføre det her omtalte Princip, der altsaa kunde kaste et Skær af Statssubventionering over den danske Skibsfart. Ministeren vilde opnaa det, som jeg før nævnte, gennem Tilslutning fra Finansudvalgene ved Anvendelse af Eksportkrediten. Dansk Dampskibsrede-